

AR. 09/585/A
en 09/618/A

Repertorium nr. 09/ 585 - 618
Eindvonnis

Vonnis nr. 09/2579
d.d. 18 december 2009

**DE DERDE B KAMER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN
HET ARRONDISSEMENT TONGEREN ZITTING HOUDENDE IN BURGERLIJKE
ZAKEN HEEFT HET VOLGEND VONNIS UITGESPROKEN**

09/585/A

INZAKE

, werkzoekende, wonende te

- eiser -

ter zitting bijgestaan door Mr.

advocaat te

TEGEN

DE VLAAMSE OVERHEID, in persoon van , Rekenplichtige van
het Herstelfonds, handelend in naam van het Vlaams Gewest, met burelen te 1210
BRUSSEL, Koning Albert II-laan 19 bus 22, doch doende deze betekening aan Het
Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, zijnde op het kabinet
van haar Voorzitter, de Minister-President van de Vlaamse Regering, met burelen
gevestigd te 1000 BRUSSEL, Koolstraat 35.

- verweerster -

ter zitting vertegenwoordigd Mr.

, advocaat te

EN 09/618/A

, autohandelaar, KBO.nr.

, wonende te

- eiser -

ter zitting bijgestaan door Mr.

advocaat te

TEGEN

DE VLAAMSE OVERHEID, in persoon van , Rekenplichtige van
het Herstelfonds, handelend in naam van het Vlaams Gewest, met burelen te 1210
BRUSSEL, Koning Albert II-laan 19 bus 22, doch doende deze betekening aan Het
Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, zijnde op het kabinet
van haar Voorzitter, de Minister-President van de Vlaamse Regering, met burelen
gevestigd te 1000 BRUSSEL, Koolstraat 35.

- verweerster -
ter zitting vertegenwoordigd Mr. , advocaat te

Gezien de inleidende dagvaardingen van 13 maart 2009.

Gezien de beschikkingen overeenkomstig art. 747 Ger.W.

Gezien de conclusies namens partijen en hun bundels met overtuigingsstukken.

Gehoord partijen in hun middelen in het Nederlands ter terechtzitting.

1. De feiten

Uit de door partijen overgelegde stukken, de conclusies van partijen en hun pleidooien, leidt de rechtbank de volgende relevante gegevens af.

Eerste eiser en tweede eiser zijn samen eigenaar van een onroerend goed, gelegen te perceelnr.), en zij bewonen elk (met hun gezin) een appartement in dit gebouw.

Op de gelijkvloerse verdieping werd door eerste eiser tot eind 2007 een horecazaak uitgebaat.

Vanaf begin 2008 begon tweede eiser in deze handelsruimte een handel in tweedehands voertuigen, klaarblijkelijk zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunningen.

Op 10.01.2008 wordt door de heer , bouwtoezichter van de stad vastgesteld dat de voorbouwstrook van het perceel van eisers integraal ingericht werd om tweedehandswagens te verkopen, waarbij deze voorbouwstrook tot tegen het fietspad volledig was ingenomen door voertuigen en links van de inrit hadden eisers een verlicht reclamebord geplaatst.

Op 11.01.2008 plaatste de heer in toepassing van art. 154 Decreet Ruimtelijke Ordening een schriftelijk bevel tot onmiddellijke staking van het wederrechtelijk gebruik van het perceel op het terrein.

Op 17.01.2008 bekrachtigde mevrouw , gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, het schriftelijk bevel dd. 11.01.2008 ten overstaan van beide eisers, die hiervan in kennis werden gesteld per aangetekend schrijven dd. 17.01.2008.

Op 14.04.2008 dienden eisers een aanvraag tot regularisatie bij het van de stad . Deze aanvraag geweigerd werd bij beslissing dd. 28.05.08.

AR. 09/585/A
en 09/618/A

Op 18.06.08 werd er door eisers beroep aangetekend bij de bestendige deputatie van de Provincie

Op 04.09.08 besliste de deputatie om dit beroep niet in te willigen.

Op 07.10.08 werd door de heer een nieuw plaatsbezoek uitgevoerd.

Op 08.10.08 werd een nieuw bevel tot staking van het wederrechtelijk gebruik van het terrein uitgevaardigd en opgehangen langs de deur van het bureel.

Bij aangetekend schrijven met bericht van ontvangst dd. 22.10.2008 werd door verweerster een administratieve boete van 5.000 € gevorderd van eisers wegens de doorbreking van de stakingsbevelen dd. 11.01.2008 en 17.01.2008.

Eerste eiser en tweede eiser dienden elk op 05.11.2008 een verzoek tot kwijtschelding in conform art. 157 DRO.

De stedenbouwkundig inspecteur besliste op 10.11.2008 om de boete die was opgelegd aan eerste eiser te herleiden tot 2.000,00 €.

De stedenbouwkundig inspecteur besliste op 07.11.2008 om de boete die was opgelegd aan tweede eiser te herleiden tot 3.500,00 €.

Op 02.02.2009 werd een dwangbevel gegeven aan tweede eiser ter invordering van de boete van 3.500 €, en aan eerste eiser van de boete van 2.000 €.

Bij gebreke aan minnelijke regeling ging eerste eiser op 13.03.2009 over tot dagvaarding van verweerster DE VLAAMSE OVERHEID, in de persoon van ; Rekenplichtige van het Herstelfonds.

Tweede eiser deed hetzelfde, eveneens op 13.03.2009.

2. De vordering

Bij dagvaardingen dd. 13.03.2009 vorderen eerste eiser en tweede eiser elk afzonderlijk om de beslissing dd. 22.10.2008 tot het opleggen van een administratieve geldboete en de beslissing inzake het verzoek tot kwijtschelding/vermindering van de administratieve geldboete teniet te doen en te hervormen.

Eerste eiser vraagt tevens te zeggen voor recht dat hij op geen enkele wijze enig stakingsbevel heeft doorbroken.

Tweede eiser vraagt om hem het voorrecht van kwijtschelding van de administratieve geldboete toe te kennen, minstens deze te beperken tot een bedrag van 250 €.

AR. 09/585/A
en 09/618/A

Eisers vragen om verweerster te veroordelen tot betaling van de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

Zij vorderen het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad niettegenstaande alle verhaal, zonder borg en met uitsluiting van kantonnement.

Verweerster vraagt om in beide zaken te handelen conform art. 88 § 2 Ger.W. Verder besluit zij tot de ontvankelijkheid, doch ongegrondheid van de beide vorderingen van eisers, en vraagt zij om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het dwangbevel conform art. 157 § 4 D.O.R.O. op te heffen, en om eisers te veroordelen tot betaling van de proceskosten, die zij begroot op 1.200 € rechtsplegingsvergoeding.

3. Beoordeling

3.1 Samenhang

Art. 30 Ger.W. bepaalt dat er van samenhang sprake is indien er een zo nauwe onderlinge band tussen de rechtsvorderingen bestaat dat het van belang is ze samen te onderzoeken en te berechten teneinde te vermijden dat, wanneer de zaken afzonderlijk worden berecht, dit tot oplossingen zou leiden die onverenigbaar zijn.

De zaken gekend onder AR 09/585/A en AR 09/618/A zijn gebaseerd op hetzelfde stakingsbevel m.b.t. dezelfde vergunningsproblematiek m.b.t. hetzelfde onroerend goed, waarvan beide eisers gezamenlijk eigenaar zijn.

De rechtbank is van oordeel dat beide zaken samenhang vertonen, zodat ze deze zaken, gekend onder AR 09/585/A en AR 09/618/A, op verzoek van alle partijen samenvoegt en er uitspraak over doet in één vonnis.

3.2 Bevoegdheid

Verweerster stelt dat uit de samenlezing van de derde en de vierde paragraaf van art. 157 DORO, noodzakelijk moet afgeleid worden dat het verzet tegen het dwangbevel moet worden ingeleid bij de Beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg van de plaats waar de goederen gelegen zijn. (VAN ACKER Filip, 'Administratieve geldboete' in *Handhavingsboekje Ruimtelijke Ordening*, Kluwer, 2005, p. 113).

Deze rechtbank zou volgens verweerster onbevoegd zijn om kennis te nemen van de vordering van eisers, en de zaak zou in toepassing van art. 88 § 2 Ger.W. aan de Voorzitter moeten worden voorgelegd met het oog op verwijzing naar de beslagrechter, minstens naar de fiscale kamer van deze rechtbank.

Verder merkt verweerster op dat de beslagrechter niet beschikt over de vereiste rechtsmacht, noch beoordelingsbevoegdheid om te oordelen over de al dan niet gegrondheid van de opgelegde administratieve geldboeten.

De rechtbank is echter niet gebonden door de benaming/titel die de eisende partij aan de dagvaarding geeft ("dagvaarding in toepassing van art. 157 § 4 DRO").

Het is de taak van de rechtbank om het eigenlijke voorwerp van de vordering te achterhalen op basis van de inhoud van de gedingleidende akte.

Volgens het beschikkend gedeelte van de dagvaarding vorderen eisers in beide zaken de beoordeling *ten gronde* van de door de overheid opgelegde administratieve geldboete, en niet de controle van het actueel karakter of van de rechtmatigheid van het dwangbevel.

In antwoord op een parlementaire vraag antwoordde de bevoegde minister dat er in de fase van de invordering van een administratieve geldboete door middel van een dwangbevel, wel degelijk een rechterlijke controle in volle omvang mogelijk is :

"De rechtbank van eerste aanleg oefent een controle met volle rechtsmacht uit op de administratieve geldboete. De rechtbank van eerste aanleg heeft de mogelijkheid om de omvang van de sanctie te moduleren en de rechtbank kan een volledige controle uitoefenen op alles wat onder de beoordeling van de administratie valt. Een rechterlijke controle met volle rechtsmacht garandeert dat het systeem van administratieve geldboeten in overeenstemming is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, zoals onlangs nog in een arrest van het Arbitragehof over de BTW-geldboeten bevestigd werd."(Parl.St.VI.Raad 1998-99, nr. 1332-8,13)

De rechterlijke controle beperkt zich derhalve niet enkel tot de regelmatigheid van de invordering, doch slaat tevens op regelmatigheid van de vaststelling van de boete zelf.

'Volle rechtsmacht' veronderstelt dat het rechterlijk wettigheidstoezicht zowel op de rechtsvragen als op de feitenkwestie betrekking heeft, hetgeen o.m. impliceert dat de rechter bevoegd is om de feitelijke grondslag van een voor hem bestreden overheids-handeling te verifiëren, evenals om na te gaan of de bestreden maatregel het evenredigheidsbeginsel eerbiedigt.(*Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Vlaams Gewest , artikelsgewijze commentaar – D.R.O. Art. 157/2*)

Het gegeven dat eisers de mogelijkheid niet hebben benut om de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur bij de Raad van State aan te vechten, is zonder invloed op de toets die deze rechtbank op grond van art. 159 van de Grondwet moet doorvoeren.(zie ook Rb. Eerste aanleg Hasselt, 05.12.2007, *NJW*, nr. 179, 26.03.2008)

Art.157 van het DORO is op dat punt misleidend, omdat in § 3 wordt verwezen naar deel V van het Gerechtelijk Wetboek (met betrekking tot het bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging) dat op het dwangbevel – en dus ogenschijnlijk ook de verzetsprocedure – van toepassing wordt verklaard. Want daaruit lijkt te moeten worden afgeleid, en wordt in de praktijk ook vaak afgeleid, dat het verzet tegen dit dwangbevel dan bij de beslagrechter moet worden gebracht.(EYSKENS, T., noot onder Antwerpen, 07.03.2006, *T.R.O.S.* 2008, 49)

Deze rechtbank heeft rechtsmacht en is bevoegd om kennis te nemen van de vorderingen van beide eisers.

3.3 ten gronde

3.3.1 de administratieve geldboete lastens eerste eiser

Eerste eiser is weliswaar mede-eigenaar van het onroerend goed, gelegen te doch uit niets blijkt dat hij (mede)uitbater was van de handelszaak op de gelijkvloerse verdieping van dit onroerend goed.

Uit de voorgelegde boekhoudkundige stukken blijkt dat de handel in tweedehandswagens werd uitgebaat door tweede eiser onder de vorm van een eenmanszaak.

Verweerster is er steeds (gemakkelijkshalve) vanuit gegaan dat de handelszaak in tweedehands voertuigen door beide eisers werd uitgebaat, en eigendom is van beide eisers, hetgeen steeds werd betwist door eerste eiser

Verweerster bewijst niet dat eerste eiser de uitbating van de handelszaak zou hebben voortgezet in strijd met het stakingsbevel, zodat de boete aan hem werd opgelegd op een onwettige wijze.

De beslissing van verweerster dd. 22.10.2008 waarbij de administratieve geldboete lastens eerste eiser werd opgelegd wordt vernietigd.

De vordering van eerste eiser is ontvankelijk en gegrond.

3.3.2 de administratieve geldboete lastens tweede eiser

Tweede eiser houdt voor dat er sprake zou zijn van schending van substantiële vormvereisten, nu hij zich niet kan herinneren ooit het PV van vaststelling te hebben ontvangen, hetgeen een schending zou inhouden van art. 154,3° al.

Uit de inhoud van het aangetekend schrijven met ontvangstbewijs van verweerster dd. 22.10.2008 blijkt dat een afschrift van het proces-verbaal dd. 10.10.2008 als bijlage aan dit schrijven werd gevoegd, dat zowel aan eerste als aan tweede eiser werd verstuurd.

In reactie op dit aangetekend schrijven dd. 22.10.2008 hebben zowel eerste als tweede eiser bij verzoekschrift dd. 05.11.2008 om kwijtschelding/vermindering van de opgelegde administratieve geldboete verzocht.

In dit verzoekschrift tot kwijtschelding/vermindering hebben eisers geenszins beweerd dat zij het proces-verbaal dd. 10.10.2008 niet als bijlage aan het schrijven dd. 22.10.2008 ontvangen zouden hebben.

AR. 09/585/A
en 09/618/A

Door het met kennis van zaken indienen van een verzoek tot kwijtschelding/vermindering van de opgelegde administratieve geldboete, hebben eisers impliciet doch zeker te kennen gegeven dat zij beiden het aangetekend schrijven van verweerster dd. 22.10.2008 met de erin vermelde bijlage ontvangen hebben.

Gelet op het feit dat zij hun verzoek tot kwijtschelding/vermindering van de administratieve geldboete op gemotiveerde wijze hebben ingediend, ligt er geen bewijs voor van enige belangenschade in hoofde van eisers.

Het schrijven dd. 17.01.2008, waarmee de bekrachtigingsbeslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur aan eisers ter kennis werd gebracht, vermeldt wel degelijk beide adressen van eisers, zodat aangenomen kan worden dat dit schrijven aan beide eisers op hun onderscheiden adressen werd verstuurd.

De rechtbank stelt overigens vast dat eisers niet eens voorhouden dat zij het schrijven dd. 17.01.2008 niet ontvangen zouden hebben.

Alleszins bewijzen eisers niet dat hun belangen geschaad werden.

Er is dan ook geen sprake van enige schending van substantiële vormvereisten.

Ten gronde stelt tweede eiser dat hij steeds te goeder trouw was, en dat hij niet wist wat er gestaakt diende te worden.

Gelet op de diverse aangetekende brieven die door verweerster werden verstuurd aan tweede eiser (bekrachtigingsbeslissing, bevel tot stopzetting), neemt de rechtbank aan dat tweede eiser wel degelijk op de hoogte was van de vergunningsproblematiek m.b.t. de door hem uitgebate handel in tweedehandsvoertuigen.

Bij beslissing van het college van burgermeester en schepenen van de stad dd. 21.10.2009 werd aan tweede eiser uiteindelijk een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor zijn handel in tweedehandsvoertuigen.

Uit het begeleidend schrijven van de schepenen van Ruimtelijke Ordening en Woonbeleid dd. 26.10.2009 blijkt dat tweede eiser voordien reeds diverse aanvragen tot een vergunning had ingediend, meer bepaald dossier 2008/251 (september 2008), dossier 2008/648 (december 2008) en dossier 2009/149 (maart 2009), zodat hij bezwaarlijk kan voorhouden dat hij op 10.10.2008 (datum PV van vaststelling) niet op de hoogte was van de vergunningsproblematiek.

Anderzijds blijkt uit dit begeleidend schrijven dd. 26.10.2009 dat de voorgaande vergunningsaanvragen telkens geweigerd werden omwille van een ongunstig advies van Bruggen & Wegen, dat zijn oorsprong vond in een misverstand over de exacte ligging van de perceelsgrenzen.

Deze onduidelijkheid over de perceelsgrenzen werd na nieuwe opmetingen door een landmeter uitgeklaard.

Rekening houdend met deze omstandigheden, en met de beperkte omvang en beperkte omzet van de handelszaak van tweede eiser, vermindert de rechtbank de administratieve boete lastens tweede eiser in billijkheid tot 750 €.

4. uitvoerbaarheid en rechtsplegingsvergoeding

Wat de in de dagvaarding gevraagde uitvoerbaarheid van het vonnis betreft, is de rechtbank van oordeel dat deze niet kan worden toegestaan.

De voorlopige uitvoerbaarverklaring vormt immers een afwijking op de schorsende werking van verzet en hoger beroep.

In casu blijken er geen omstandigheden te zijn die de hoogdringendheid en de noodzaak van een dergelijke maatregel verantwoorden, en eisers dringen in hun besluiten klaarblijkelijk niet meer aan op deze voorlopige tenuitvoerlegging.

Ondanks het feit dat het voorwerp van de vorderingen van eisers de vernietiging betreft van een beslissing waarbij een administratieve geldboete werd opgelegd, is de rechtbank van oordeel dat deze vorderingen wel degelijk in geld waardeerbaar zijn, vermits het eigenlijke voorwerp van de vorderingen en het gevolg van de al dan niet toekenning van deze vorderingen precies in geld waardeerbaar zijn, met name op het bedrag van de respectievelijk geldboeten.

De vordering van eerste eiser heeft als voorwerp de administratieve geldboete van 2.000 €, zodat de rechtsplegingsvergoeding 400 € bedraagt.

De vordering van tweede eiser heeft als voorwerp de administratieve geldboete van 3.500 €, zodat de basis rechtsplegingsvergoeding 650 € bedraagt. Aangezien tweede eiser en verweerster onderscheidenlijk omtrent enig geschilpunt in het ongelijk zijn gesteld (tweede eiser is principieel een administratieve geldboete verschuldigd, doch deze wordt door de rechtbank vermindert tot 750 €) slaat de rechtbank de wederzijds gevorderde rechtsplegingsvergoedingen om tussen tweede eiser en verweerster, overeenkomstig art. 1017, lid 3 Ger.W., zodat zij elkaar géén rechtsplegingsvergoeding verschuldigd zijn, en tweede eiser de kosten van dagvaarding en rolzetting dient te dragen.

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

De Rechtbank rechtdoende in eerste aanleg en op tegenspraak.

Alle strijdige en meeromvattende besluiten verwerpend als ongegrond, niet ter zake dienend of overbodig.

**AR. 09/585/A
en 09/618/A**

Voegt de zaken, gekend onder AR 09/585/A en AR 09/618/A, gelet op hun samenhang samen, en doet er uitspraak over in één vonnis.

Verklaart zich bevoegd om kennis te nemen van de vorderingen van beide eisers.

Verklaart de vordering van eerste eiser ontvankelijk en gegrond in de hierna bepaalde mate.

Vernietigt de beslissing van verweerster dd. 22.10.2008 waarbij de administratieve geldboete (verminderd bij beslissing dd. 10.11.2008 tot 2.000 €) wegens het doorbreken van een bekrachtigd stakingsbevel lastens eerste eiser werd opgelegd.

Verklaart de vordering van tweede eiser ontvankelijk en deels gegrond in de hierna bepaalde mate.

Vermindert de administratieve geldboete (reeds verminderd bij beslissing dd. 10.11.2008 tot 3.500 €) wegens het doorbreken van een bekrachtigd stakingsbevel lastens tweede eiser opgelegd bij beslissing dd. 22.10.2008, tot 750 €.

Veroordeelt verweerster DE VLAAMSE OVERHEID, in de persoon van Rekenplichtige van het Herstelfonds tot betaling van de proceskosten van eerste eiser, door deze laatste begroot en door de rechtbank vastgesteld op 185,98 € dagvaarding en rolzetting, en 400 € rechtsplegingsvergoeding.

Slaat de wederzijds gevorderde rechtsplegingsvergoedingen om tussen tweede eiser en verweerster, overeenkomstig art. 1017, lid 3 Ger.W., en zegt voor recht dat de kosten van dagvaarding en rolzetting ten bedrage van 185,98 € ten laste van tweede eiser blijven.

Wijst het meergevorderde af.

Aldus beslist en uitgesproken in openbare zitting in het gerechtsgebouw te Tongeren op 18 december 2009, waarop aanwezig zijn: De heer , toegevoegd rechter, voorzitter van de kamer, en , griffier.